

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 118/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Нова агробанка“ АД Београд, у стечају, коју заступа АА, повереник Агенције за осигурање депозита, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Цветановић, адвокат из ..., ради новчаног потраживања, одлучујући о сукобу између Привредног суда у Београду и Основног суда у Лесковцу, о стварној надлежности суда, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Лесковцу.

Образложење

Дана 25.03.2019. године „Нова агробанка“ АД Београд, у стечају, поднела је Основном суду у Лесковцу предлог за извршење на основу веродостојне исправе против извршног дужника ББ из ..., ради наплате новчаног потраживања од 48.893,20 динара са припадајућом каматом и трошковима извршног поступка. Одлучујући по предлогу извршног повериоца Основни суд у Лесковцу је донео решење о извршењу Иив 198/19 од 27.03.2019. године, којим је одредио предложено извршење. Извршни дужник је изјавио приговор против овог решења, па је Основни суд у Лесковцу донео решење Ипв.Ив.бр.39/19 од 10.06.2019. године, којим је наведено решење о извршењу ставио ван снаге у делу којим је одређено извршење и укинуо све спроведене радње, па је одредио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога пред парничним одељењем Основног суда у Лесковцу. Решењем П 5891/19 од 21.01.2021. године, Основном суду у Лесковцу је прекинуо поступак у овој правној ствари и предмет доставио Привредном суду у Београду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр.116/08, ... и 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Лесковцу.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана, одређено да привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају решењем Привредног суда у Београду Ст 4794/12 од 29.10.2012. године отворен је поступак стечаја над тужиоцем. Предлог за извршење, сада тужба, поднета је 25.03.2019. године, дакле након отварања поступка стечаја и тужилац је означен као правно лице у стечају, а тужбу (предлог) је у име тужиоца поднео повереник Агенције за осигурање депозита.

Имајући ово у виду, односно да је тужба (предлог) поднета после отварања поступка стечаја над тужиоцем, да је тужбу поднело овлашћено лице у смислу члана 225. став 1. ЗПП, а да се у конкретном случају не ради о спору поводом стечаја, при чему се Основном суду у Лесковцу донетим решењем од 21.01.2021. године није ни огласио стварно ненадлежним пре одлуке о стварној надлежности привредног суда, то нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, за стварну надлежност привредног суда, већ је за поступање у овој правној ствари, применом члана 22. тачка 2. Закона о уређењу судова, стварно надлежан суд опште надлежности, односно у конкретном случају Основни суд у Лесковцу.

У складу са изнетим, Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић